

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 78/11
23.11.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. D.P, zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav1. Krivičnog zakonika i dr, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 298/11 od 01.11.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Višeg suda u Negotinu K 46/2010 od 15.12.2010. godine i Kv-2/2011 od 13.01.2011. godine, u sednici veća održanoj 23.11.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Povodom zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 298/11 od 01.11.2011. godine UKIDAJU SE pravnosnažna rešenja Višeg suda u Negotinu K 46/2010 od 15.12.2010. godine i Kv. 2/2011 od 13.01.2011. godine i predmet vraća istom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Višeg suda u Negotinu K 46/2010 od 15.12.2010. godine okr. D.P, koji je pravnosnažnom presudom istog suda K. 46/10 od 30.12.2010. godine oglašen krivim zbog krivičnog dela iz člana 246. stav 1. KZ i dr, i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od šest godina i tri meseca i novčanu kaznu od 120.000,00 dinara, obavezan je da snosi troškove krivičnog postupka i to troškove tumača, tumačenja i nagrade tumača za cincarski jezik u iznosu od 151.100,00 dinara. Odlučujući o žalbi branioca okrivljenog, veće Višeg suda u Negotinu je rešenjem Kv 2/2011 od 13.01.2011. godine odbilo žalbu kao neosnovanu.

Protiv navedenih pravnosnažnih rešenja Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 298/11 od 01.11.2011. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. u vezi člana 193. stav 5. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev uvaži kao osnovan i oba rešenja ukine ili preinači tako što će se okrivljeni osloboditi od plaćanja troškova tumačenja i prevođenja.

Vrhovni kasacioni sud je, pošto je postupljeno u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP, održao sednicu veća u odsustvu uredno obavешtenog zamenika Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa rešenjima protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je, po oceni navoda u zahtevu, našao:

Prilikom odlučivanja o zahtevu za zaštitu zakonitosti pojavila se znatna sumnja u pogledu istinitosti odlučne činjenice utvrđene u rešenjima protiv kojih je zahtev podignut – da je okr. D.P. svojom krivicom prouzrokovao troškove tumačenja i nagrade tumača za cincarski jezik, zbog čega Vrhovni kasacioni sud nije mogao da odlučuje o povredi zakona na koju se ukazuje u zahtevu javnog tužioca.

Naime, iz spisa predmeta se vidi da je okr. D.P. podneskom od 15.03.2010. godine tražio da mu se omogući da u postupku upotrebljava svoj jezik – vlaški, cincarski, limba armanesca, a na pretresu održanom 23.08.2010. godine izjavio je da je njegov maternji jezik vlaško-cincarski i da želi tumača za cincarski jezik, a tog prava se nije odrekao do završetka krivičnog postupka.

Iz spisa predmeta proizilazi i to da okrivljeni na glavnom pretresu od 29.09.2010. godine nije odgovarao na pitanja suda vezana za njegove lične podatke, koja su mu postavljana preko tumača za cincarski jezik, a zatim je na pitanje „da li je razumeo optužbu“, postavljeno preko tumača za cincarski jezik odgovorio da nije razumeo optužbu i da ne želi da kaže ništa, a na isto pitanje postavljeno od strane radnika suda, koga je sud bez zahteva okrivljenog postavio kao tumača za vlaški jezik, izjavio „da ne zna ništa“. Na narednim glavnim pretresima kojima je prisustvovao tumač za vlaški jezik, okrivljeni je ćutao odnosno nije odgovarao na pitanja predsednika veća. Viši sud u Negotinu obavezao je okrivljenog da nadoknadi troškove prevođenja na cincarski jezik, nalazeći da su isti nastali njegovom krivicom, jer se „opredelio za jezik koji ne razume i ne govori najbolje“.

Iz navedenih činjenica proizilazi da okrivljeni nije odgovarao na pitanja postavljena preko tumača i za cincarski i za vlaški jezik, jer se branio ćutanjem, pa je po oceni ovog suda nejasno na koji način je utvrđeno koji je jezik okrivljenog u smislu člana 9. ZKP koji on ima pravo da u postupku upotrebljava kao svoj i zbog čega je sud obavezao okrivljenog da nadoknadi troškove prevođenja i tumačenja na cincarski jezik.

Kako u prvostepenom i drugostepenom rešenju, protiv kojih je podnet zahtev za zaštitu zakonitosti, odlučne činjenice u pogledu uzročne-posledične veze između nastalih troškova krivičnog postupka u smislu člana 195. stav 1. ZKP i obaveze okrivljenog da ih nadoknadi po osnovu krivice za nastanak tih troškova, nisu jasno i nesumnjivo utvrđene to se, samim tim, pojavila znatna sumnja u istinitost tih odlučnih činjenica zbog čega je Vrhovni kasacioni sud povodom podnetog zahteva za zaštitu zakonitosti, primenom odredbe člana 426. ZKP, ukinuo pobijana rešenja Višeg suda u Negotinu i predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje.

U ponovljenom postupku sud će napred navedene odlučne činjenice utvrđivati imajući u vidu izričitu izjavu okrivljenog sa glavnog pretresa od 23.08.2010. godine da želi tumača za cincarski jezik i da tu izjavu nije menjao tokom postupka, kao i odredbe Ustava Srbije, Zakonika o krivičnom postupku i Evropske konvencije o ljudskim pravima kojima se garantuje pravo okrivljenog na upotrebu svog jezika.

Zapisničar - savetnik

Predsednik veća

Dragana Vuksanović,s.r.

sudija

Bata Cvetković,s.r.